

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
's-Hertogenbosch, van 21 juni 2011 in zaak nr. 09/31706 in het geding
tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juni 2011, verzonden op 23 juni 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en de minister opgedragen om met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 juli 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2: Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In grief 2, samengevat weergegeven, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat er niet van kan worden uitgegaan dat het rapport van 22 januari 2009 van een vanwege het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) uitgevoerde taalanalyse (hierna: de taalanalyse) zorgvuldig tot stand is gekomen. De minister betoogt dat uit zijn verklaringen ter zitting bij de Afdeling in het hoger beroep dat heeft geleid tot de uitspraak van 29 maart 2007 in zaak nr. 200607305/1 (JV 2007/230) volgt dat de omstandigheid dat alleen de taalanalist met code SOR 3 (hierna: SOR 3) onder taalanalyses over de Koerdische taal staat vermeld, niet betekent dat ten aanzien van hem geen zogenoemde cross-checks plaatsvinden. Door te overwegen dat de minister de stelling van De Taalstudio, vervat in de brief van 17 november 2010, dat niet duidelijk is hoe ten aanzien van SOR 3 cross-checks plaatsvinden, nu het vermoeden bestaat dat SOR 3 de enige is die het BLT inschakelt voor taalanalyses over de Koerdische taal, ter zitting niet heeft kunnen weerleggen, heeft de rechtbank het voorgaande volgens de minister niet onderkend.

2.2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien een vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.2.2. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 16 april 2010 in zaak nr. 200903085/1/V1; www.raadvanstate.nl) vloeit het volgende voort.

Indien bij de minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan de minister, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege de minister door het inzetten van het BLT verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder gedeelde verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst, die bij voormeld bureau in dienst is en van wie de kwaliteit is gewaarborgd, en een extern ingeschakelde taalanalist die op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient de minister, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat de taalanalyse – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse zorgvuldig, inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij de minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek door een deskundige laten beoordelen. Indien de desbetreffende vreemdeling geen contra-expertise laat verrichten, zal de gerezen twijfel reeds daarom niet worden weggenomen.

Indien de uitkomst van de contra-expertise de door de desbetreffende vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt – gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 – de gerezen twijfel in elk geval niet weggenomen.

2.2.3. Uit voormelde uitspraak van 29 maart 2007 volgt dat, gelet op de in het Werkkader Taalanalisten Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: het Werkkader) voorziene selectieprocedure, de wijze van begeleiding door wetenschappelijk opgeleide linguïsten en de kwaliteitscontroles op de taalanalyses door middel van het regelmatig houden van zogenoemde cross-checks, de deskundigheid van taalanalisten werkzaam voor het BLT in beginsel is gewaarborgd. Voorts volgt uit voormelde uitspraak dat, indien cross-checks niet met behulp van andere taalanalisten werkzaam voor het BLT kunnen worden uitgevoerd, buitenlandse bureaus worden ingeschakeld die zich met gelijkwaardig onderzoek bezighouden.

2.2.4. In het licht van voormelde uitspraak heeft de rechtbank niet onderkend dat, indien voor een bepaalde taal geen andere voor het BLT werkzame taalanalisten aanwezig zijn, buitenlandse bureaus cross-checks uitvoeren. Reeds hierom heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat er in verband met de brief van De Taalstudio van 17 november 2010 niet van kan worden uitgegaan dat de taalanalyse zorgvuldig tot stand is gekomen.

De grief slaagt.

2.3. In grief 1, samengevat weergegeven, klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de contra-expertise van 13 januari 2010 (hierna: de contra-expertise) de door de vreemdeling gestelde herkomst, te weten de regio in Centraal-Irak, bevestigt. De minister betoogt dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de uitkomst van de contra-expertise de door de vreemdeling gestelde herkomst niet eenduidig en zonder voorbehoud bevestigt en reeds daarom de twijfel over de door hem gestelde herkomst niet wegneemt.

2.3.1. In het besluit van 10 augustus 2009, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse op het standpunt gesteld dat hij aan de verklaring van de vreemdeling dat hij uit de regio in Centraal-Irak afkomstig is geen geloof hecht. Volgens de taalanalyse is de vreemdeling eenduidig niet tot de spraakgemeenschap binnen te herleiden.

Naar aanleiding van de taalanalyse heeft de vreemdeling de contra-expertise overgelegd, waarvan de uitkomst is dat de vreemdeling zeker uit de Sorani-Koerdisch sprekende gebieden in Irak afkomstig is en dat zijn spraak wat betreft woordenschat en vormleer verscheidene kenmerken vertoont die kenmerkend zijn voor het in gesproken dialect, wat de stelling van de vreemdeling dat hij uit afkomstig is met een redelijke mate van zekerheid ondersteunt.

2.3.2. Reeds omdat voormelde uitkomst van de contra-expertise de vreemdeling niet buiten twijfel in het door hem gestelde herkomstgebied plaatst, heeft de rechtbank niet onderkend dat deze geen bevestiging vormt als bedoeld in het, hiervoor onder 2.2.2 weergegeven, toetsingskader.

De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 10 augustus 2009 worden getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, in zoverre daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.5. De vreemdeling heeft betoogd dat de taalanalyse niet zorgvuldig tot stand is gekomen, nu de taalanalist zijn standpunt – dat alle inwoners van het Arabisch goed dienen te beheersen – op eigen ervaringen heeft gebaseerd, terwijl niet duidelijk is hoe lang en in welke periode de taalanalist in heeft verbleven.

2.5.1. Volgens de taalanalyse is SOR 3 geboren en getogen in, heeft hij lang gewoond en gewerkt in de steden en spreekt hij Koerdisch als eerste taal en Turkmeens en Arabisch op moedertaalniveau en heeft hij een uitstekende kennis van de geschiedenis, de geografie en de taalsituatie in Irak in het algemeen en de regio's en in het bijzonder. Ook heeft het BLT in het weerwoord van 4 mei 2010 (hierna: het weerwoord) toegelicht dat SOR 3 30 jaar in heeft gewoond, dat hij uit een familie komt die diep geworteld is in en van huis uit het van spreekt. Volgens het weerwoord overlappen de waarnemingen van SOR 3 van de situatie in verder voor een groot deel de periode

waarin de vreemdeling daar naar eigen zeggen verbleef.

In het licht van voormelde informatie kan de kanttekening dat niet duidelijk zou zijn in welke periode SOR 3 in heeft verbleven niet tot het oordeel leiden dat de taalanalyse niet zorgvuldig tot stand is gekomen.

De beroepsgrond faalt.

2.6. Voorts heeft de vreemdeling onder verwijzing naar de brief van 17 november 2010 van De Taalstudio betoogd dat de taalanalyse niet zorgvuldig tot stand is gekomen, nu de bij het BLT werkzame en bij de taalanalyse betrokken linguïst met code NB (hierna: NB) niet deskundig is op het gebied van de Koerdische en Arabische taal. De vreemdeling heeft aangevoerd dat NB geen wetenschappelijke achtergrond heeft met betrekking tot – dialecten van – het Arabisch, geen Sorani-Koerdisch spreekt, geen opleiding heeft met betrekking tot het Sorani-Koerdisch en hierover evenmin heeft gepubliceerd.

2.6.1. Uit het, hiervoor onder 2.2.2 weergegeven, toetsingskader volgt dat de kwaliteit van een linguïst in dienst van het BLT in beginsel is gewaarborgd. Voorts volgt uit de in 2.2.2 vermelde uitspraak van 16 april 2010 dat, hoewel het BLT en De Taalstudio een verschillende werkwijze hanteren, de vanwege hen uitgebrachte taalanalyses in beginsel als deskundigenrapporten zijn aan te merken. Nu de vreemdeling voorts niet heeft gestaafd dat NB niet voldoet aan de eisen die het BLT aan linguïsten stelt, bestaat geen grond voor het oordeel dat de taalanalyse vanwege de inbreng van NB onzorgvuldig tot stand is gekomen.

De beroepsgrond faalt.

2.7. Onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji (www.curia.europa.eu), de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 27 maart 2009 in zaak nr. 09/7164 en 09/7167 en de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 30 juni 2009 in zaak nr. 09/21506 en 09/21508, LJN: BJ6308, heeft de vreemdeling verder betoogd dat de minister er ten onrechte aan is voorbijgegaan dat een beoordeling van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 een andere is dan de beoordeling van artikel 15, aanhef en onder c, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn).

2.7.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 10 november 2010 in zaak nr. 201008862/1/V2 (www.raadvanstate.nl) volgt uit de punten 35 tot en met 40 en 43 van voormeld arrest dat artikel 15, aanhef en onder c, gelezen in samenhang met artikel 2, eerste lid, aanhef en onder e, van de richtlijn, bescherming beoogt te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken

land of, in voorkomend geval, het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige schade. Voorts volgt uit voormelde uitspraak dat artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, zoals dat luidde voor de inwerkingtreding van de Wet van 20 mei 2010 tot wijziging van de Vw 2000 in verband met het aanpassen van de asielprocedure (Stb. 2010, 202), reeds voorzag in de aldus vereiste bescherming, aangezien deze bepaling de grondslag bood voor vergunningverlening in situaties die door artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden worden bestreken en laatstgenoemde bepaling – gezien de daaraan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gegeven uitleg in het arrest NA. tegen het Verenigd Koninkrijk, van 17 juli 2008, nr. 25904/07, JV 2008/329 – ook ziet op de uitzonderlijke situatie, bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn. Thans is de uitzonderlijke situatie, bedoeld in voormeld artikelonderdeel van de richtlijn, uitdrukkelijk opgenomen in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000.

De beroepsgrond faalt.

2.8. Onder verwijzing naar een melding van de International Crisis Group van april 2008, een stelling van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van augustus 2008, een melding van Human Rights Watch van september 2008, een notitie van VluchtelingenWerk van oktober 2008 over de veiligheidssituatie in Irak, een brief van VluchtelingenWerk van 1 oktober 2008, een brief van Amnesty International van 6 oktober 2008 en het standpunt van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR) in het rapport van april 2009 "UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" (hierna: het rapport van de UNHCR) heeft de vreemdeling ook nog betoogd dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de vreemdeling geen bescherming behoeft volgens artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn.

2.8.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 11 november 2010 in zaak nr. 201005898/1/V2; www.raadvanstate.nl) dient bij de beoordeling of zich in het land dan wel, in voorkomend geval, het gebied waaruit een vreemdeling afkomstig is, een situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn voordoet, te worden uitgegaan van het land of gebied waar de desbetreffende vreemdeling voorafgaand aan zijn vertrek zijn normale woon- en verblijfplaats heeft gehad.

De vreemdeling heeft, gezien hetgeen hiervoor onder 2.3.2 is overwogen, niet aannemelijk gemaakt waar in Irak hij voorafgaand aan zijn vertrek zijn normale woon- en verblijfplaats heeft gehad.

2.8.2. Voorts heeft de Afdeling in de uitspraak van 20 januari 2011 in zaak nr. 201002529/1/V2 (www.raadvanstate.nl) over Irak overwogen dat de minister in het daarin aan de orde zijnde besluit deugdelijk heeft gemotiveerd dat de mate van willekeurig geweld in Irak niet dermate hoog was dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de desbetreffende vreemdeling, louter door zijn aanwezigheid daar, op dat

moment een reëel risico liep op de in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn bedoelde ernstige schade. Het rapport van de UNHCR – reeds nu het alleen ziet op de vijf provincies in Centraal-Irak – noch de overige door de vreemdeling overgelegde stukken geven aanleiding daar thans anders over te oordelen.

De beroepsgrond faalt.

2.9. Tot slot heeft de vreemdeling betoogd dat de minister het categoriaal beschermingsbeleid voor Irak ten onrechte heeft afgeschaft, gelet op de hiervoor onder 2.8 weergegeven stukken.

2.9.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 19 augustus 2009 in zaak nr. 200900452/1/V2; www.raadvanstate.nl) komt de minister ruime beoordelingsvrijheid toe ter zake van het voeren van een categoriaal beschermingsbeleid. Voormelde stukken bieden in het licht van voormelde vrijheid geen grond voor het oordeel dat de minister het categoriaal beschermingsbeleid voor Irak niet in redelijkheid heeft kunnen afschaffen.

De beroepsgrond faalt.

2.10. Aan de overige beroepsgronden wordt niet toegekomen. Over die gronden heeft de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin bestaat nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het besluit van 10 augustus 2009 waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Dientengevolge vallen die gronden thans buiten het geschil.

2.11. Het beroep is ongegrond.

2.12. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 21 juni 2011 in zaak nr. 09/31706;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

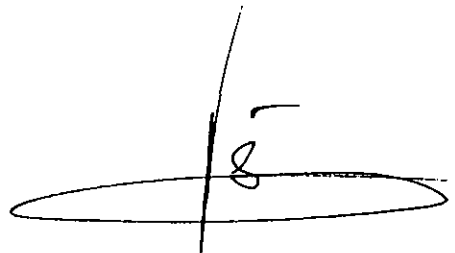
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 maart 2012

282-695.

Verzonden: 22 maart 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

A42

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 09/31706

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 21 juni 2011

inzake

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
verblijvende te Schalkhaar,
eiser,
gemachtigde mr. A. Kurt-Geçoglu,

tegen

**de minister voor Immigratie en Asiel, voorheen de minister van Justitie, voorheen de
staatssecretaris van Justitie,**
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. M.M.E. Disselkamp.

Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Eiser heeft op 2 september 2009 tegen dit besluit beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 20 mei 2010, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde mr. N. Hamzaoui. Het onderzoek ter zitting is geschorst teneinde eiser in de gelegenheid te stellen te reageren op verweerders brief van 6 mei 2010. Op 2 december 2010 heeft eiser zijn schriftelijke reactie aan de rechtbank doen toekomen. Bij brief van 21 februari 2011 heeft eiser zijn standpunten nader toegelicht.

De behandeling van de zaak is voortgezet op de zitting van 20 mei 2010, waar eiser is verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde mr. M.M.E. Disselkamp.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of de weigering om eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, in rechte stand kan houden.
2. Ter onderbouwing van zijn aanvraag en beroep heeft eiser - kort samengevat - aangevoerd dat hij behoort tot de Koerdische bevolkingsgroep en afkomstig is uit [redacted] in Irak. Eiser heeft zijn land verlaten, omdat hij is bedreigd door een man aan wie hij regelmatig benzine verkocht. Eisers baas Idris heeft geregeld dat eiser het land kon verlaten.
3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder d en f, van artikel 31 van de Vw 2000.
4. Ingevolge artikel 31, tweede lid, onder d, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek of de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden afgewezen mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren, dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden.
5. Verweerder heeft zich in dit kader op het standpunt gesteld dat uit het proces-verbaal van bevindingen van de Koninklijke Marechaussee (KMar) van 24 juli 2008 blijkt dat de door eiser overgelegde Iraakse nationaliteitsverklaring vals is. Volgens het proces-verbaal komt het document qua detaillering en gebruikte produktie-, druk- en beveiligingstechniek niet overeen met informatie die bij de KMar intern bekend is. Tijdens het nader gehoor van 9 september 2008 heeft eiser verklaard dat indien zijn nationaliteitsverklaring vals is, dit zou betekenen dat alle Iraakse nationaliteitsverklaringen vals zijn. Naar de mening van verweerder valt hieruit af te leiden dat eiser de echtheid van het desbetreffende document heeft volgehouden.
6. De rechtbank is van oordeel dat verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, onder d, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. Een rapport van de KMar is een deskundigenrapport en door eiser zijn geen concrete aanknopingspunten aangevoerd die aanleiding geven om te twijfelen aan de juistheid van het rapport. Ten aanzien van de stelling van eiser dat er geen instanties in Nederland zijn die de expertise bezitten om op dit punt een contra-expertise uit te voeren, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat dit voor risico van eiser komt.
7. Voorts staat vast dat eiser geen documenten heeft overgelegd waarmee hij zijn identiteit, nationaliteit, en/of reisroute kan aantonen. Verweerder is van mening dat het ontbreken van deze documenten aan eiser kan worden tegengeworpen. Eiser heeft verklaard dat hij in het bezit is geweest van een identiteitskaart. Hij heeft dit document afgeven aan de reisagent nadat de reisagent hem had verteld dat hij door de Turkse autoriteiten zou worden teruggestuurd naar Irak indien ze hem met dit documenten zouden aanhouden in Turkije. Deze gang van zaken komt volgens verweerder voor het risico van eiser nu hij in het kader van zijn asielaanvraag de verantwoordelijkheid heeft zijn identiteit aan te tonen. Verweerder is voorts van mening dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat er sprake was van dwang van de zijde van de reisagent bij de afgifte van de identiteitskaart waardoor het onmogelijk

was voor eiser om zijn identiteitskaart te behouden. Verweerder heeft zich verder op het standpunt gesteld dat eiser onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van zijn reis nu hij zijn reisverhaal niet heeft onderbouwd met het gebruikte grensoverschrijdingdocument noch met enig ander al dan niet indicatief bewijs. Ook heeft eiser onvoldoende gedetailleerde en verifieerbare gegevens over zijn reisroute verstrekt. Volgens verweerder valt niet in te zien dat eiser niet kan aangeven waar hij in heeft verbleven. Dat het donker was toen eiser in verbleef, doet hieraan niet af. Van eiser mag daarnaast worden verwacht dat hij een nadere aanduiding kan geven van het adres of de wijk waar hij in Istanbul heeft verbleven. Voorts valt niet in te zien waarom eiser geen eenvoudige informatie kan verschaffen over de reis van Istanbul naar Nederland, zoals de beschrijving van de vrachtwagen waarmee hij is gereisd en de landen waardoor hij is gereisd, aldus verweerder.

8. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat eiser geen omstandigheden heeft aangevoerd in verband waarmee het niet overleggen van documenten hem niet zou kunnen worden toegerekend. Niet gebleken is dat eiser zijn identiteitskaart onder dwang heeft moeten afstaan. De stelling van eiser in beroep dat de afhankelijkheid van de reisagent een zekere mate van dwang in zich heeft, leidt niet tot een ander oordeel. Volgens vaste jurisprudentie is een enkel beroep op de verhouding tussen vreemdeling en reisagent onvoldoende voor de conclusie dat sprake is van dwang. Ook hetgeen eiser overigens heeft aangevoerd, is onvoldoende voor de conclusie dat sprake zou zijn van een verschoonbare reden voor het niet overleggen van documenten. Hetgeen eiser op dit punt in beroep heeft aangevoerd betreft een herhaling van hetgeen in de zienswijze is aangevoerd en waarop verweerder in het bestreden besluit gemotiveerd heeft gereageerd. Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid het ontbreken van documenten aan eiser kunnen toe rekenen. Onder deze omstandigheden dient volgens vaste jurisprudentie van het relaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

9. Naar aanleiding van het eerste gehoor en de overgelegde valse nationaliteitsverklaring is bij verweerder twijfel gerezen omtrent de opgegeven identiteit en herkomst van eiser. Op 21 augustus 2008 is eiser gehoord ten behoeve van het verrichten van een taalanalyse. Op basis van dit gehoor is door Bureau Land en Taal (hierna: BLT) een taalanalyse verricht. De resultaten van de taalanalyse zijn neergelegd in het rapport van 22 januari 2009. De taalanalist heeft het volgende geconcludeerd:

- de vreemdeling beheerst een vorm van Sorani-Koerdisch op moedertaalniveau;
- de vreemdeling is op grond van zijn Koerdische spraak eenduidig niet is te herleiden tot de regio in Centraal-Irak;
- de vreemdeling legt een zeer beperkte beheersing heeft van het Arabisch aan de dag. Hij is niet in staat zich in het Arabisch vrijelijk uit te drukken, wat een aanwijzing is tegen de gestelde herkomst uit
- de informatie die de vreemdeling heeft verstrekt over zijn gestelde herkomstgebied is algemeen van aard en weinig gedetailleerd.

10. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat, gelet op de taakanalyse van 22 januari 2009, de door eiser opgegeven identiteit en herkomst niet geloofwaardig worden geacht. Verweerder heeft afgezien van een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas van eiser.

11. In beroep heeft eiser een contra-expertise overgelegd, gedateerd op 13 januari 2009 (waarschijnlijk is bedoeld: 13 januari 2010), uitgevoerd door prof. Y. Matras, in opdracht van de Taalstudio. De conclusie van de contra-expertise luidt:

"The applicant definitely originates from the Sorani-Kurdish speaking areas in Iraq. His speech shows a number of features of the dialect in lexicon and morphology. This tends to support the applicant's claim to have originated from with a fair amount of certainty."

12. Voorts stelt de contra-expert - kort gezegd - dat het niet ongewoon is dat Koerden slechts een rudimentaire kennis van het Arabisch hebben. Voorts heeft de contra-expert opgemerkt dat de door eiser verstrekte informatie over zijn herkomstgebied zodanig gedetailleerd is dat deze informatie eigenlijk alleen afkomstig kan zijn uit de eerste hand. In reactie op de taalanalyse van BLT heeft de contra-expert in het bijzonder opgemerkt dat een aantal van de door BLT genoemde woorden die zouden moeten dienen om een band tussen eiser en Suleimania aan te tonen hiervoor niet geschikt zijn, omdat deze woorden niet uitsluitend voorkomen in het dialect van Suleimania.

13. Bij brief van 6 mei 2010 heeft verweerder gereageerd op de contra-expertise. Naar de mening van verweerder heeft eiser met de door hem ingebrachte contra-expertise geen concrete aanknopingspunten aangevoerd voor twijfel aan de juistheid van het rapport taalanalyse. Voorts is verweerder van mening dat prof. Matras en de door hem geraadpleegde moedertaalspreker niet beschikken over de specifieke deskundigheid die nodig is om in deze zaak een oordeel te geven. Daarbij heeft verweerder verwezen naar het weerwoord het BLT van 4 mei 2010 op de contra-expertise en de brief van BLT van diezelfde datum over het onderwerp "De contra-expertises van prof. Matras betreffende het Sorani van Irak: de deskundigheid van de contra-expert en van de door hem geraadpleegde moedertaalspreker".

14. Eiser heeft gereageerd bij klaarblijkelijk per abuis op 30 maart 2010 gedateerde brief, ontvangen door de rechtbank op 2 december 2010. In deze brief heeft eiser zijn de eerder ingenomen standpunten gehandhaafd. Voorts heeft eiser verwezen naar een brief van de Taalstudio van 17 november 2010. In deze brief stelt de Taalstudio vragen bij de kwaliteitscontrole van BLT, in het bijzonder de cross-checks, in het geval van de taalanalist, aangeduid als "SOR3". Voorts wordt deskundigheid van de begeleidende linguïst in twijfel getrokken. Volgens de Taalstudio is het verder een misvatting om te denken dat vrijwel iedereen met een taalanalyse *eenduidig* kan worden herleid tot zijn regio van herkomst. Daarnaast heeft eiser verwezen naar een tweetal brieven van prof. Matras, gedateerd 17 november 2010 en 6 juli 2010, waarin een reactie wordt gegeven op verweerders brief van 4 mei 2010 over de deskundigheid van de contra-expert. Bij brief van 21 februari 2011 heeft eiser zijn standpunten nogmaals nader toegelicht.

15. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

16. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling, waaronder de uitspraak van 26 augustus 2003, LJN: AL9034, blijkt dat verweerder in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel het land of de plaats van herkomst van de vreemdeling, een taalanalyse mag laten uitvoeren. Door dat te doen komt verweerder de vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormeld artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is aan de gestelde identiteit en nationaliteit. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan de vreemdeling, indien hij van mening is dat de analyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, dan wel anderszins

onvolkomenheden bevat, de band, waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan.

17. Zoals de Afdeling heeft overwogen (uitspraak van 27 september 2005, nr. 200503303/1, JV 2005/434), dient een op verzoek van de desbetreffende vreemdeling verrichte taalanalyse, om als contra-expertise te kunnen dienen, op zorgvuldige wijze, met de nodige waarborgen omkleed, door een onafhankelijke deskundige te worden verricht. De aldus verkregen onderzoeksresultaten kunnen slechts als tegenbewijs worden aangemerkt, indien controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden.

18. Op grond van vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 18 december 2009, nr. 200806254/1/V1) kan een contra-expertise de bij verweerder gerezen en door de taalanalyse bevestigde twijfel slechts wegnemen indien de contra-expertise de door de vreemdeling gestelde herkomst bevestigt. In de contra-expertise heeft prof. Matras geconcludeerd dat eiser met zekerheid afkomstig is uit de Sorani-Koerdisch sprekende gebieden in Irak. Voorts wordt geconcludeerd dat eisers spraak een aantal kenmerken bevat van het dialect van [redacted] voor wat betreft woordenschat en vormleer en dat dit "*tends to support the applicant's claim to have originated from [redacted], with a fair amount of certainty.*" Naar het oordeel van de rechtbank bevestigt de contra-expertise hiermee de door eiser gestelde herkomst.

19. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat de conclusie van de contra-expert minder stellig is dan de conclusie van de taalanalist en dat derhalve de twijfel omtrent de gestelde herkomst van eiser niet is weggenomen. Verweerder heeft in dit verband verwezen naar de uitspraak van de Afdeling van 23 juni 2010, 200910311/1/V1. Dit betoog faalt. In de jurisprudentie van de Afdeling vindt de rechtbank geen eenduidige steun voor de opvatting dat een contra-expertise slechts dan de twijfel omtrent de gestelde nationaliteit kan wegnemen, indien de contra-expert de gestelde herkomst van de vreemdeling met een mate van stelligheid bevestigt die ten minste even groot is als die waarmee BLT die afkomst weerspreekt. Voldoende is dat de deskundige de gestelde afkomst bevestigt, zoals het geval is in de contra-expertise van prof. Matras. De door verweerder aangehaalde uitspraak van 23 juni 2010 leidt niet tot een ander oordeel nu in die zaak door de Afdeling is overwogen dat de conclusies van de opstellers van de contra-expertises niet luiden dat de vreemdeling afkomstig is uit de door hem gestelde plaats, zodat de contra-experts de herkomst van de vreemdeling niet hebben bevestigd.

20. De rechtbank stelt in de eerste plaats vast dat de gemachtigde van verweerder ter zitting van de rechtbank heeft verklaard dat de deskundigheid en de onderzoeksmethode van prof. Matras – waarbij sprake is van een door hem geraadpleegde moedertaalspreker – niet langer worden betwist. De rechtbank neemt die deskundigheid en de deugdelijkheid van de onderzoeksmethode derhalve als uitgangspunt.

21. De conclusie van prof. Matras omtrent de herkomst van eiser, zoals verwoord in diens contra-expertise van 13 januari 2010 is gebaseerd op een taalkundige analyse van de door eiser gesproken Sorani-Koerdische taal. In de contra-expertise wordt gemotiveerd

uiteengezet waarom de conclusie in de taalanalyse, verricht door BLT, niet wordt gedeeld. Tevens bevat de contra-expertise een gemotiveerde weerspreking van de vaststelling in de taalanalyse van BLT dat eiser weinig gedetailleerd kan verklaren over zijn gestelde herkomstgebied alsmede van de conclusie dat eisers gebrekkige beheersing van het Arabisch tegen de door hem gestelde afkomst pleit. De rechtbank acht de contra-expertise inzichtelijk en concludent.

Hetzelfde kan gezegd worden van het weerwoord van BLT van 4 mei 2010 op de contra-expertise. De door prof. Matras in diens reactie daarop gewraakte omstandigheid dat de toonzetting ervan op sommige punten een wat minder zakelijke indruk maakt, is onvoldoende voor een ander oordeel.

Ook de reactie van prof. Matras, verwoord in diens brief van 17 november 2010 op het weerwoord van BLT is op zichzelf voldoende inzichtelijk en concludent.

22. De rechtbank is van oordeel dat voormelde reacties van zowel BLT als prof. Matras haar onvoldoende houvast bieden voor een eenduidig oordeel omtrent de deugdelijkheid van de door BLT verrichte taalanalyse. De beantwoording van die vraag vereist een mate van deskundigheid die de rechtbank niet bezit. Een en ander zou aanleiding kunnen zijn die vraag aan een door de rechtbank te benoemen deskundige voor te leggen. De rechtbank ziet hiervoor evenwel vooralsnog geen aanleiding. Daartoe wordt het volgende overwogen.

23. In de door eiser, ter onderbouwing van zijn beroep, overgelegde brief van de Taalstudio van 17 november 2010 wordt uiteengezet dat enige honderden door BLT verrichte taalanalyses aan de Taalstudio zijn voorgelegd met betrekking tot asielzoekers afkomstig uit Irak. Sedert 2005 zijn al deze taalanalyses opgesteld door de taalanalist, aangeduid als "SOR3". Ook de begeleidende linguïst was in al deze gevallen dezelfde persoon, aangeduid als "NB". Op grond van eigen waarneming heeft de Taalstudio voorts het vermoeden dat voormelde taalanalist de enige is die bij BLT taalanalyses verricht met betrekking tot de Koerdische taal. Hiervan uitgaande is het de Taalstudio niet duidelijk hoe onder deze omstandigheden reële inhoud kan worden gegeven aan het vereiste van zogenaamde cross-checks, waaraan de taalanalisten, werkzaam bij BLT, ter waarborging van de kwaliteit zijn onderworpen.

24. Verweerder heeft hier eerst ter zitting op gereageerd. In de eerste plaats heeft hij betoogd dat het vorenstaande slechts kritische kanttekeningen zijn die niet kunnen afdoen aan het gewicht dat aan de taalanalyse moet worden gehecht

Dit betoog faalt. Het vereiste van cross-checks moet worden gezien als een waarborg van de kwaliteit van de door BLT verrichte taalanalyses. De onderbouwde stelling dat niet aan die waarborg wordt voldaan is meer dan een kritische kanttekening.

Verweerder heeft ter zitting voorts geen duidelijkheid kunnen verschaffen omtrent de juistheid van het door de Taalstudio, op diens eigen waarneming, gestoelde vermoeden dat bij BLT slechts één taalanalist zich met taalanalyses met betrekking tot de Koerdisch taal bezighoudt. Indien dit zo is, kan binnen BLT geen sprake zijn van cross-checks met betrekking tot taalanalyses, betrekking hebbend op de Koerdische taal. Voor zover verweerder ter zitting heeft wens te betogen dat aan het vereiste van cross-checks voldoende inhoud wordt gegeven door de begeleiding van de taalanalist door een linguïst miskent verweerder, dat het blijkt de uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007, LJN: BA2713, r.o. 2.4.1, bij cross-checks dient te gaan om controles door andere taalanalisten van het BLT of door gerenommeerde buitenlandse bureaus die zich met vergelijkbaar onderzoek bezighouden. Ook overigens heeft verweerder geen duidelijkheid kunnen verschaffen omtrent de vraag hoe in taalanalyses, verricht door de onderhavige taalanalist

invulling wordt gegeven aan het vereiste van cross-checks.

25. Nu verweerder de stelling, vervat in de brief van de Taalstudio van 17 november 2010, niet heeft kunnen weerleggen, kan er niet zonder meer van uit worden gegaan dat de totstandkoming van de taalanalyse in het onderhavige geval met voldoende kwalitatieve waarborgen is omkleed. Onder deze omstandigheden kan het daarvan opgemaakte rapport niet als een voldoende draagkrachtige motivering van het bestreden besluit gelden. Het bestreden besluit is daarmee niet voorzien van een deugdelijke motivering en derhalve genomen in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

26. Het beroep is gegrond, het bestreden besluit moet worden vernietigd.

27. Ter voorlichting van partijen wijst de rechtbank erop dat in deze uitspraak één of meer beroepsgronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud zijn verworpen. Als eiser niet wil berusten in de verwerping van deze beroepsgronden, is het nodig dat hij tegen deze uitspraak tijdig hoger beroep instelt. Als hij dit nalaat, bestaat namelijk de mogelijkheid dat de bestuursrechter in een eventueel vervolg van deze procedure zal uitgaan van de juistheid van het oordeel van de rechtbank over de hier verworpen beroepsgronden.

28. Nu het bestreden besluit, zoals hiervoor is overwogen, dient te worden vernietigd, acht de rechtbank termen aanwezig verweerder te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,- voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- 1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift;
- 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- waarde per punt € 322,-
- wegingsfactor 1.

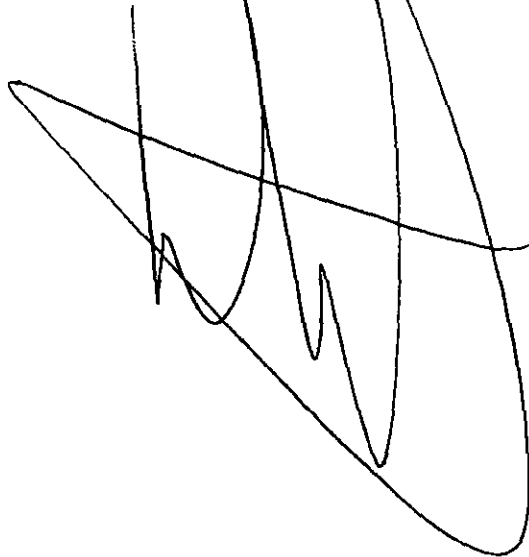
29. Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten, vastgesteld op € 644,00, te betalen aan eiser.

Aldus gedaan door mr. W.C.E. Winfield als rechter in tegenwoordigheid van mr. F.C. Meulemans als griffier en in het openbaar uitgesproken op 21 juni 2011.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

23 JUNI 2011

Immigratie- en Naturalisatiedienst
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Postadres Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 JUL 2011	
ZAAKNR.	201107996/1/V2
AAN:	V2
BEHANDELD DD:	PAR:

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. M.M.J. Pieters
Doorkiesnummer(s)	073 8883017
Datum	21 juli 2011
Doesiernummer	0807-23-1275
Uw kenmerk	---
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Minister voor Immigratie en Asiel alsmede verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening / Karman Saleh Majid

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch van 21 juni 2011, verzonden op 23 juni 2011, met kenmerk AWB 09/31706.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de hij geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist. Het belang van de Minister bij de gevraagde voorziening is, ongeacht de uitkomst van de procedure, gelegen in de vaststelling dat hij geen dwangsom verschuldigd zal worden over de periode van de behandeling van het hoger beroep. Daarnaast is het belang gelegen in het voorkomen van de situatie dat de Minister het beslissingsproces voortzet en met inachtneming van de uitspraak mogelijk inwilligt, terwijl met de gegrondverklaring van het hoger beroep de inwilliging weer teniet wordt gedaan.

Voor zover griffiegeden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

M. Petsch, senior procesvertegenwoordiger

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
21 JUL 2011	
ZAAKNR.	
AAN:	
BETREFFING:	PAR:

Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Immigratie en Asiel
te Den Haag
appellant
gemachtigde: mr. ir. M. Petsch,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te
's-Hertogenbosch
van 21 juni 2011
met kenmerk AWB 09/31706

Inzake:
met IND-kenmerk 0807-23-1275
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mevrouw mr. A. Kurt-Geçoglu
advocaat te 's-Hertogenbosch (Postbus 1538, 5200 BN)

Procesvertegenwoordiging
IND

Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Contactpersoon:
mr. M.M.J. Pieters
Tel. 073 8883017
fax 073 8883086

1. Inleiding

De Minister voor Immigratie en Asiel, voorheen de Minister van Justitie, voorheen de Staatssecretaris van Justitie – verder: de Minister – komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch – verder: de rechtbank – van 21 juni 2011, verzonden op 23 juni 2011, met kenmerk AWB 09/31706 (*productie*), in welke zaak de rechtbank het beroep van Karman Saleh MAJID – verder: verweerder – tegen het besluit van 10 augustus 2009 gegrond heeft verklaard, dit besluit heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 23 juli 2008 heeft verweerder een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw.
- 2.2. Bij besluit van 10 augustus 2009 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3. Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

Grief 1

- 3.1. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 18 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"[...] Voorts wordt geconcludeerd dat eisers spraak een aantal kenmerken bevat van het dialect van voor wat betreft woordenschat en vormleer en dat dit *tends to support the applicant's claim to have originated from , with a fair amount of certainty.*" Naar het oordeel van de rechtbank bevestigt de contra-expertise hiermee de door eiser gestelde herkomst."

en in rechtsoverweging 19 op pagina 5 van de bestreden uitspraak:

"[...] Voldoende is dat de deskundige de gestelde afkomst bevestigt, zoals het geval is in de contra-expertise van prof. Matras. [...]"

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 24 op pagina 6 van de bestreden uitspraak:

"[...] Verweerder heeft ter zitting voorts geen duidelijkheid kunnen verschaffen omtrent de juistheid van het door de Taalstudio, op diens eigen waarneming, gestelde vermoeden dat bij BLT slechts één taalanalist zich met taalanalyses met betrekking tot de Koerdisch(e) taal bezighoudt(t). Indien dit zo is, kan binnen BLT geen sprake zijn van cross-checks met betrekking tot taalanalyses, betrekking hebbend op de Koerdische taal. Voor

zover verweerder ter zitting heeft wensen te betogen dat aan het vereiste van cross-checks voldoende inhoud wordt gegeven door de begeleiding van de taalanalist door een linguïst miskent verweerder, dat het blijkens de uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007, LJN: BA2713, r.o. 2.4.1, bij cross-checks dient te gaan om controles door andere taalanalisten van het BLT of door gerenommeerde buitenlandse bureaus die zich met vergelijkbaar onderzoek bezighouden. Ook overigens heeft verweerder geen duidelijkheid kunnen verschaffen omtrent de vraag hoe in taalanalyses, verricht door de onderhavige taalanalist Invulling wordt gegeven aan het vereiste van cross-checks."

en in rechtsoverweging 25 op pagina 7 van de bestreden uitspraak:

"Nu verweerder de stelling, vervat in de brief van de Taalstudio van 17 november 2010, niet heeft kunnen weerleggen, kan er niet zonder meer van uit worden gegaan dat de totstandkoming van de taalanalyse in het onderhavige geval met voldoende kwalitatieve waarborgen is omkleed. Onder deze omstandigheden kan het daarvan opgemaakte rapport niet als voldoende draagkrachtige motivering van het bestreden besluit gelden. Het bestreden besluit is daarmee niet voorzien van een deugdelijke motivering en derhalve genomen in strijd met artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de volgende rechtsoverwegingen op pagina 7 van de bestreden uitspraak (met uitzondering van rechtsoverweging 27). Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen, indien een vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 4.2. Indien bij de Minister twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan hij, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw rustende last om het door hem gestelde aannemelijk te maken.
- Indien de taalanalyse – naar wijze van totstandkoming – zorgvuldig en – naar inhoud – inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw op hem rustende last, de bij de Minister gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek door een deskundige laten beoordelen.

- 4.3. In het besluit van 10 augustus 2009, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen, heeft de Minister zich onder verwijzing naar de taalanalyse op het standpunt gesteld dat geen geloof wordt gehecht aan de door verweerder opgegeven identiteit en herkomst. Daaraan heeft de Minister ten grondslag gelegd dat in de taalanalyse van 22 januari 2009 is geconcludeerd dat verweerder (weliswaar) een vorm van Sorani-Koerdisch beheerst op moedertaalniveau maar dat zijn Koerdische spraak eenduidig niet is te herleiden tot de regio in Centraal-Irak. Voorts is in de taalanalyse geconcludeerd dat verweerder een zeer beperkte beheersing van het Arabisch aan de dag legt. Verweerder is duidelijk niet in staat zich in het Arabisch vrijelijk uit te drukken, hetgeen pleit tegen de gestelde levensloop en herkomst.
- 4.4. In de contra-expertise van 13 januari 2009 (lees: 2010) is, voor zover thans van belang, geconcludeerd: *"The applicant definitely originates from the Sorani-Kurdish speaking areas in Iraq. His speech shows a number of features of the Kirkuk dialect in lexicon en morphology. This tends to support the applicant's claim to have originated from Kirkuk, with a fair amount of certainty."*
- 4.5. In het weerwoord van BLT van 4 mei 2010 is de conclusie gehandhaafd dat verweerder er niet in is geslaagd om door middel van deelname aan taalanalyse de twijfel weg te nemen omtrent de door hem opgegeven herkomst.
- 4.6. Ook in naderhand nog gewisselde stukken – die met name als onderwerp hebben de deskundigheid van de door verweerder ingeschakelde deskundige prof. Matras – hebben zowel verweerder als de Minister hun eerder ingenomen standpunten gehandhaafd met betrekking tot de geloofwaardigheid van de gestelde herkomst van verweerder. De contra-expert heeft zijn hiervoor onder 4.4. weergegeven conclusie niet geamendeerd.
- 4.7. Zoals uw Afdeling eerder heeft overwogen (18 december 2009, 200806254/1, www.raadvanstate.nl) kan de contra-expertise, indien de uitkomst daarvan de door de vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, de bij de Minister gerezen en door de taalanalyse bevestigde twijfel over de door de vreemdeling gestelde herkomst niet wegnemen.
- 4.8. De rechtbank heeft ten onrechte geconcludeerd dat de contra-expertise de door verweerder gestelde herkomst bevestigt. De rechtbank heeft niet onderkend dat, nu de uitkomst van de contra-expertise de door verweerder gestelde herkomst niet eenduidig en zonder voorbehoud bevestigt, reeds daarom de twijfel over de door hem gestelde herkomst daarmee niet is weggenomen.

Ad grief 2

- 4.9. In rechtsoverweging 23 van de bestreden uitspraak is een brief van 17 november 2010 van de Taalstudio aangehaald waarin staat vermeld dat sedert 2005 alle taalanalyses met betrekking tot asielzoekers uit Irak worden opgesteld door de taalanalist, aangeduid als "SOR 3". Ook de begeleidende linguïst is steeds dezelfde: "NB". De Taalstudio vermoedt dat "SOR 3" de enige is die bij BLT taalanalyses verricht met betrekking tot de Koerdische taal. Aldus is voor de Taalstudio niet duidelijk hoe onder deze

omstandigheden reële inhoud kan worden gegeven aan het vereiste van zogenaamde cross-checks waaraan de taalanalisten, werkzaam bij BLT, zijn onderworpen ter waarborging van de kwaliteit.

- 4.10. Ook in geval zich bij BLT enkel "SOR 3" bezighoudt met taalanalyses met betrekking tot de Koerdische taal en er bijgevolg geen andere taalanalisten bij BLT beschikbaar zijn voor het uitvoeren van de zogenaamde cross-checks, betekent dit nog niet dat er geen vergelijkbaar onderzoek wordt gedaan. Immers, in het geval er niet 'intern' kwaliteitscontrole kan worden uitgevoerd, wordt deze gedaan door gerenommeerde buitenlandse bureaus. Dat er geen onderzoek door buitenlandse bureaus worden uitgevoerd is overigens ook niet door de Taalstudio in de brief van 17 november 2010 gesteld.
- 4.11. Ten onrechte is de rechtbank voorbij gegaan aan hetgeen de Minister tijdens de behandeling ter zitting op 26 februari 2007 van het hoger beroep in de zaak met procedurenummer 200607305/1 heeft verklaard over de waarborging van de kwaliteit van de taalanalyses (rechtsoverweging 2.4.1) en waarnaar zij in rechtsoverweging 24 van de bestreden uitspraak ook zelf heeft verwezen. Blijkbaar heeft de rechtbank meer betekenis toegekend aan de naar haar oordeel ontoereikende reactie op de brief van de Taalstudio die de gemachtigde van de Minister heeft gegeven bij de behandeling ter zitting op 20 mei 2010 (lees: 2011).
- 4.12. Gesteld dient te worden dat uit de omstandigheid dat "SOR 3" naar de waarneming van de Taalstudio steeds staat vermeld onder de taalanalyses met betrekking tot de Koerdische taal niet kan worden geconcludeerd dat reeds daarom geen (buitenlandse) cross-checks zouden worden verricht. De rechtbank heeft dit miskend en het rapport taalanalyse ten onrechte gediskwalificeerd.

5. Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 10 augustus 2009 ingestelde beroep.

's-Hertogenbosch, 21 juli 2011

Gemachtigde,

M. Petach, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch
telefoon 073 8883017
telefax 073 8883086